

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla dr. Sárközy Nándor ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Kerek József ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. r., **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. r. és **III.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos III. r. alperesek ellen kötelesrész kiadása és hagyatéki hitelezői igény iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. szeptember 28. napján kelt 16.P.21.927/2005/27. számú részítélete ellen a felperes 28., 30. és 31. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

R É S Z Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság részítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 50.000.- (Ötvenezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes néhai örökhagyó első házasságából, míg az I. és a II. r. alperesek a III. r. alperessel kötött második házasságából származó gyermekek. A néhai 1999. december 6. napján végintézkedés hátrahagyásával hunyt el, végrendeletében minden ingó és ingatlan vagyonát az I. és a II. r. alperesekre hagyta a III. r. alperes holtig tartó haszonélvezeti jogával terheltén.

A felperes végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránt előterjesztett keresetét a Kecskeméti Városi Bíróság 10.P.21.554/2002/80. számú ítéletével elutasította, melyet a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 1.Pf.20.216/2005/5. számú ítéletével helybenhagyott.

Erre tekintettel az eljáró közjegyző a hagyatékot a végrendelet alapján az alpereseknek adta át. A hagyatéki eljárásban a felperes hagyatéki hitelezői igényt nem terjesztett elő.

A felperes keresetében kötelesrész megfizetése címén 13.049.833.-Ft, hagyatéki hitelezői igényként 2.400.000.-Ft megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket. Ez utóbbi kereseti kérelme indokaként előadta, hogy az örökhagyó részére több éven keresztül rendszeresen végzett tevékenységet díja kiegyenlítése nélkül, mert az örökhagyó szándéka az volt, hogy a neki járó összeget összegyűjti és egyszerre adja át. Megállapodásuk szerint a díjazás összege napi 5.000.-Ft volt, amely az örökhagyó halálát megelőző 4 éves időszakra havi 50.000.-Ft-tal számolva teszi ki az érvényesíteni kívánt összeget. Ennek megfizetésére az örökhagyó halála miatt nem került sor.

Az alperesek a kereseti kérelmet jogalapjában és összekszerűségében is vitatták. Azt elismerték, hogy a felperes az örökhagyó megbízásából alkalmoszerűen munkát végzett, ennek ellenértékéért azonban a néhai anyagi juttatásban részesítette.

Az elsőfokú bíróság részítéletével a felperes hagyatéki hitelezői igényével kapcsolatos keresetét elutasította. Jogi okfejtése szerint a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania, hogy közte és a néhai között olyan megbízási vagy egyéb jogviszony jött létre, amelyből a Ptk. 677. § (1) bekezdés c/ pontja alapján hagyatéki hitelezői igénynek minősülő tartozása keletkezett az örökhagyónak. A perben meghallgatott tanúk vallomása alapján csak az volt megállapítható, hogy az örökhagyó a felperest az általa gyakorolt vállalkozási tevékenységbe kívánta bevonni, szeretne volna betanítani vállalkozásának továbbvitelére. A felperes ennek érdekében kísérte el őt üzleti útjaira, ebből azonban nem feltétlenül következik az, hogy ezt a felperes díjazás ellenében végezte. Semmilyen peradat nem támasztja alá a napi 5.000.-Ft díjazásban történő megállapodásra vonatkozó felperesi előadást. A felperes maga is akként nyilatkozott, hogy az általa végzett munkáról és az ezért járó díjazásról nyilvántartást nem vezettek. A követelés megalapozottsága ellen szól az a körülmény, hogy a hagyatéki eljárásban hagyatéki hitelezői igényt nem érvényesített, ennek okszerű magyarázataként nem fogadható el a peren kívüli megállapodásban való bizakodással kapcsolatos felperesi érvelés. A perbeli előadásának ellentmond a Kecskeméti Városi Bíróság előtt a végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránti 10.P.21.554/2002. számú perben tett személyes nyilatkozata, amely szerint az örökhagyó halálát megelőző 4-5 évben nem állott alkalmazásában a néhainak, alkalmoszerűen ugyan együtt üzleteltek, de az ebből származó jutalékot mindig megkapta. A tanúvallomások alapján megállapítható az örökhagyó azon szándéka, hogy a felperesnek lakást kívánt vásárolni, a néhai azonban a második házasságából származó I. és II. r. alpereseket is lakáshoz juttatta, ebből pedig nem az következik, hogy a felperes munkájának az ellenértékéből kívánta azt megvásárolni, hanem saját vagyona terhére kívánta juttatásban részesíteni a felperest.

Pf.II.20.028/2008/4. szám

A részítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatása iránt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétesen, részben pedig erre vonatkozó bizonyíték

hiányában állapította meg, ezért ítélete megalapozatlan. A meghallgatott tanúk vallomása alapján bizonyított, hogy rendszeresen részt vett az édesapja üzleti útjain, amely tevékenység része volt az elsőfokú bíróság által sem vitatott, édesapja részére történő egyéb munkavégzésnek. A megállapodásuk szerint ugyanolyan díjazás illette meg, mint más személyeket. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a rendszeres jövedelmet biztosító munkahelyét hagyta ott, hogy az édesapja részére dolgozzon, ezt nyilvánvalóan nem ingyen tette. A tanúvallomásokkal ellentétesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a végzett munkáért díjazásban, illetve az egyes üzletek kapcsán az üzleti haszonból részesült. Önmagában az a körülmény, hogy elszámolás nem készült a családi kapcsolatra figyelemmel, nem zárja ki az általa hivatkozott tartalmú megállapodás létrejöttét, ahogyan azt sem, hogy nem bizonyított olyan tartalmú megbízási szerződés, amelyben a díj összege is meghatározásra került volna. A kialakult bírói gyakorlat szerint ugyanis a megbízási szerződésnek a díjban való megállapodás nem lényeges tartalmi eleme. Díjazás a megbízottnak csak akkor nem jár, ha a rábízott ügy ellátására ingyen vállalkozott. Az elsőfokú ítélet megállapításával szemben bizonyított, hogy a tevékenységéért ugyanolyan díjazás illette, mint a többi alkalmazottat, ez pedig legalább napi 5.000.-Ft volt. Tévesen alkalmazta továbbá a bizonyítási teher szabályait. A perben az alperesek sem vitatták, hogy rendszeresen munkát végzett az édesapja részére, ezzel szemben az alpereseknek kellett azt bizonyítani, hogy állításuknak megfelelően az ellenértéket megkapta. A hagyatéki hitelezői igény tényét nem befolyásolja az a körülmény, hogy a hagyatéki eljárásban ilyen igényt nem terjesztett elő, erre - ahogyan azt az elsőfokú eljárásban is előadta - az alperesekkel való megállapodás reményében nem került sor. Az elévülési időn belül igényét érvényesítheti. Változatlanul fenntartotta azt az előadását, hogy a 2003. szeptember 17-i, a Kecskeméti Városi Bíróság előtt tartott tárgyaláson nyilatkozata tévesen került jegyzőkönyvezésre, az abban foglaltakkal ellentétben ténylegesen azt nyilatkozta, hogy az édesapja halálát 4-5 évet megelőzően, tehát az 1990-es évek első felében nem állt nála alkalmazásban. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem biztosított lehetőséget számára ezen ellentmondás tisztázására.

Az alperesek ellenkérelmükben a részítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, abból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, érdemi döntése helytálló, részítéletét jól megindokolta. A felperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan tényt vagy körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem értékelt, anyagi és eljárási szabályok megsértése sem állapítható meg, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp.253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján részítéletével (Pp.213. § (2) bekezdés) annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

- 4 -

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a Pp.206. § (1) bekezdése szerinti helyes mérlegelésével állapította meg, miszerint nem bizonyított, hogy a felperes és az örökhagyó között létrejött megbízási jellegű jogviszonyból eredően a felperesnek megalapozott

hagyatéki hitelezői igénye áll fenn. Önmagában az a körülmény, hogy a megállapodásukat nem foglalták írásba, illetve az elszámolásról nyilvántartást nem vezettek, a felperesi követelés érvényesíthetőségét nem zárná ki.

A perben több érdektelen tanú (**tanú 1, tanú 2, tanú 3**) vallomása - mely szerint az örökhagyótól hallották, hogy a fiát majd egy összegben fizeti ki - a felperesi előadást látszik alátámasztani, ezzel szemben azonban perdöntő bizonyítékként értékelendő a felperesnek - az elsőfokú bíróság által is hivatkozott - végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránti perben tett, jelen perbelivel ellentétes állítása. A Kecskeméti Városi Bíróság 4.P.21.554/2002/4. számú jegyzőkönyvében úgy nyilatkozott, hogy a jelen perrel is érintett időszakban az édesapjával közösen üzleteltek, az ebből származó jutalékot azonban mindig megkapta. A közokiratba foglalt nyilatkozatával szemben a tanú e vallomása és a felperes perbeli előadása nem fogadható el. Ugyanakkor az ítélet tábla álláspontja szerint a családi kapcsolat ellenére nem fogadható el, hogy a felnőttkorú, egyéb jövedelemmel nem rendelkező felperes éveken keresztül nem tartott igényt tevékenysége ellenértékére, hiszen a megélhetésével kapcsolatban felmerült költségeit biztosítania kellett még házasságkötését megelőzően is. Az ítélet tábla álláspontja szerint e körülmény is amellet szól, hogy a néhai elszámolt a felperessel.

Az esetleges lakásvásárlásra vonatkozó ígéret a hagyatéki hitelezői igénytől független, ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helytállóan megállapította.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet szerint megállapított, jogi képvisletével felmerült másodfokú részperköltségének megfizetésére.

S z e g e d, 2008. május 21.

Dr. Sággy László sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró